

ακουστικός

ακουστικός, -ή, -ό, επίθ. [<μτγν. άκουστικός], που έχει την ευχέρεια, τη δυνατότητα, την ικανότητα να αντιλαμβάνεται κάτι πιο εύκολα και πιο γρήγορα, όταν του το λένε παρά όταν του το δίνουν γραμμένο: «είναι ακουστικός τύπος»· το ουδ. ως ουσ. **το ακουστικό** (βλ. λ.)· βλ. και λ. [τύπος](#).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας